

Adolf m. k. erdőtitkár, Jarinay Vilmos m. k. főerdész, Kovács Géza m. k. hely. erdőmester, Prorok Kajetán m. k. erdész és Kugler József nyug. m. k. erdőmester.

Ezen szomorú kötelesség teljesítése után tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az eddig követett kegyeletes szokáshoz hiven ezen elvesztett tagtársaink elhunytá felett egyesületünk részvétének jegyzőkönyvileg is kifejezést adni kegyeskedjék.

Aczélsinpálya-e vagy fasinpálya?

Közli: Langer Alajos uradalmi erdőmester.

Az „Erdészeti Lapok“ június havi füzetében Marosi Ferencz m. kir. erdőmester ur, „Lóvonatu erdei pálya a lippai uradalomban“ czimű hosszabb közleményében Seidner Bernát berzovai 19 km. hosszú fasinpályáját ismeretve, összehasonlítást tesz az aczél- és fasinpályák jövedelmezősége közt, utóbbinak adván e tekintetben az előnyt.

Marosi erdőmester ur a füzet 366. oldalán a fasinpálya tiszta jövedelmét 10 évi használat után 6800 frtban az aczélsinpályáét pedig csupán 2800 frtban állapítja meg. Azt állítja tehát, hogy a fasinpálya 10 év után 4000 frttal többet jövedelmez, mint az aczélsinpálya. Ezen állítás tévedésen alapul, s engemet arra indit, hogy a sokkal nagyobb tiszta nyereséget hajtó aczélsinpályák mellett emeljek szót.

Egy igen fontos tényezőről a közlemény tisztelt írója ugyanis megfeledkezett, és ez a tiz évi használat után megmaradt anyag értéke. A fasinpálya anyaga ennyi évi használat után csaknem teljesen hasznavehetetlen és értéktelen, míg a jelen esetben szóban forgó 19 kilométer hosszú

aczélsinpár körülbelül 228.000 kg súlylyal, kilóját 10 krjával számítva 22800 frt értéket képvisel, mely körülményt figyelmen kívül hagyni nem szabad.

Ennek folytán a mérleg következőleg alakul:

A fasinpálya 10 évi nyeresége . . .	6800 frt
Az aczélsinpálya 10 évi nyeresége . . .	25600 frt

vagyis 18800 frttal kedvezőbb, mint a fasinpályaé.

Közlöm ezt tájékozással mindazoknak, kik az aczél és fasinpályák között választani akarnak.

Az apácza- vagy fenyő-gyaponecz (Phalena bombix (Ocneria) monacha) pusztítása Bajorországban.

Közlő: Pitroff Kornél, m. kir. erdészjelölt.

Egyes hírekből bizonyára e lapok tisztelt olvasói is értesültek már arról a nagy pusztításról, melyet a fenyő-gyaponecz Bajorország erdőségeiben München környékén előidézett. E csapás lefolyása és részletei azonban úgy hisszük, nem mindenki előtt ismeretesek; érdemesnek találjuk tehát részletesen megismertetni szaktársainkat azon közleményekkel, melyek e tárgyban dr. Borggreve Bernát porosz kir. főerdőmestertől, a müncheni erdészeti akadémia igazgatójától és Heisz L. porosz kir. főerdőmestertől a „Forstliche-Blätter“, a „Forstwissenschaftliches Centralblatt“, továbbá a „Münchener Neueste Nachrichten“ czimű lapokban megjelentek, s a melyekben a fenyő-gyaponecznak München környékén való elterjedése, életmódja, pusztítása és ennek jelentősége egész alaposan ismertette vannak.

A lepke maga, mely e leírások szerint közepes nagyságú, fehéres s a szárnyakon feketés rajzolatokkal és vörö-